

Παντοτινή ελπίδα στο Θεό

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ένας νέος, παρασυρμένος από την τρομερή δύναμη της

κακής συνήθειας, έπεφτε συχνά σε βαρύ αμάρτημα. Δεν άφηνε όμως τον αγώνα. Ύστερα από κάθε κατρακύλισμα έχυne πύρινα δάκρυα και προσευχόταν στο Θεό μ' αυτά τα πονεμένα λόγια:

«Κύριε, σώσε με, είτε θέλω είτε δε θέλω. Εγώ ως χωματένιος που είμαι, τραβιέμαι εύκολα στη λάσπη της αμαρτίας. Συ όμως έχεις τη δύναμη να μ' εμποδίσεις. Δεν είναι θαυμαστό, Θεέ μου, αν ελεήσεις τον δίκαιο, ούτε αν σώσεις τον ενάρετο, γιατί αυτοί είναι άξιοι να γευτούν την αγαθότητά σου. Σε μένα τον αμαρτωλό δείξε, Κύριε, το έλεος και τη φιλανθρωπία Σου και σώσε με με θαυματουργικό τρόπο, γιατί μ' όλη την αθλιότητά μου σε Σε μόνο καταφεύγω ο δυστυχής».

[\(περισσότερα...\)](#)